

Svaghed for digte til kr. 9,75.

Tilegnet læsere af Politikens sektion KULTURLIV.

Per-Olof Johansson

Mine pladsforhold tillader mig egentlig ikke at købe en bog mere.
Jeg gør det alligevel.

Nu forleden - i ugen inden bogudsalget, finder jeg stabler af digtsamlinger uden for den lokale boghandel. De koster pr. stk. kr. 9,75.

Nogle af dem har for kort siden kostet flere hundrede kroner. Hvilket ikke er et argument i sig selv for køb. Jeg udvælger mig 20 stk. som jeg vurderer som kvalitet. Høre bare:

Thomas Boberg: Marionetdrømme. Gyldendal 1991.

fra Sten eller blomster:

Statisk elektrificeret gled jeg rundt i den konserverede formiddags
opdyngede madbjerge og jeg har nu udsigt til alle tiders pointe. I
kælderen under min søvn står dødens dybfryser og tager imod.

Christian Bundegaard: Finis Terrae. Borgen 1989.

fra Nocturne:

De ligger sammen i mørket
kun musikken kan se dem.

Camilla Christensen: Som jorden nu. Gyldendal 1991.

fra Sangen udenfor:

En stemme sejler
over marken
denne vintermorgen
bærer isen lyset
sorgen sneen
helt uden spor
går du derude
syngende.

Camilla Christensen: Monolog for en halv stemme. Gyldendal 1992.

fra Stopbold:

I din hånd bolden og du må snart kaste den
fra dig, imod dem, måske er der en der griber
men du blir ved med at tøve, måske rammer den
for hårdt mod en andens hud, og så må nogen dø.

Uffe Harder: I denne verden. Gyldendal 1988

fra At passe den danske lyrik. til F.J. Billeskov Jansen:

Hvis man vil passe
den danske lyrik
må man holde af den
det som blir
holdt af
vil også trives
og give smukke i hvert fald
forbavsende frugter.

F.P.Jac: På vagt for bælgmørket. Borgen 1990

fra Den tapre lydighed:

Årene i tågen, jeg kan se mig selv år frem, et uendelige,
jeg kysser min mor, jeg lytter til min far, mine brødre er i hænderne.

F.P.Jac: Susen fra et mandshjerte. Borgen 1988

fra Forord:

-jeg drømmer hen af sne -
Jeg drømmer hen af sne, men venter på dit brev,
mon vejret kommer med det i dag, eller kaos igen.

F.P.Jac: Flygtige papirer. Borgen 1989.

fra I de lyse nætters gavle:

jeg har fundet min sten, den var blind og skinnende.

et øjekast af salt, dit morgenmad af fugt og venten.

flødens afskræk for solen, lad os da være sure,
himmelbuer er ikke sådan at gå fra, jeg venter.

jeg har fundet min sten, den skinner.

Erik Knudsen: Hjemme i labyrinten. Forlaget Vindrose 1988
fra Falsk lys i sande ansigter.

På jagt efter oprindelighed kører vi ind i en bjerglandsby
der aldrig har haft besøg af turister. Mod en beskeden
entré får vi adgang til et hjem - en ældre kone tilbereder
en pipe opium, hun ryger mens vi blitzet. Bagefter besigtiger
vi hendes lille valmueemark. En tigger stiller op til foto-
grafering, han rapper som en and, fjaser og snurrer
rundt. Vi kaster nogle mønter i en snavset spand. Plast!
Vi er ført bag lyset. Bureauet lovede højt og helligt uspo-
leret natur.

Marianne Larsen: Fri stil. Borgen 1991.

Mødetid:

Jeg behøver ikke bekymre mig:
om jeg har det rigtige tøj på,
om jeg har de rigtige ord i hovedet,
om jeg har den rigtige creme i ansigtet,
om jeg har den rigtige virkelighed omkring mig,
om jeg har det rigtige mig selv under huden.
Hvad er det for et vigtigt møde jeg skal til?

Susanne Lyngborg: Det flydende liv. Fremad 1985.

Vandmand:

Midt i en smidig paraply
ligger vandmandens
indigoblå kerne
ædelstenen,
holdepunktet
beskyttet af gennemskuelig gele.

Ingrid Mejer Larsen: Til Jorden. Gyldendal 1989.

fra Af en anden verden:

der sidder én på hug
i regnen og æder ord
af hånden og det bløde
ler

Lean Nielsen: Døden i nærheden. Gyldendal 1988.

fra Toni:

Han gik hen
og slog næven igennem
et stik af Rembrandt der
hang belyst på væggen

Alle var stille
mens han tog sin guitar
sin taske med digte og
forsvandt ud i gaderne.

Peter Poulsen: Akustiske digte. Forlaget Vindrose 1991.

Fra Mærker. Til Jan Schultz-Lorentzen:

Ingen digte-

blot en svag bevægelse i vore gener,

sådan virker evigheden -

den er blå.

Ældre end alting,

yngre end man tror.

Vi har været her

som mærker på en stol.

Klaus Rifbjerg: 150 korte og meget korte tekster af Klaus Rifbjerg.

Gyldendal 1991.

fra side 55:

frygtelige skrig fra salonen

hvor de nybarberede ikke tror

det er sandt

Asger Schnack: Stilheden. Gyldendal 1987.

fra side 29:

svælget snører sig sammen som bånd op om blodet og lymfen

og som skæbnetalen hober sig op lad en vind komme med uvejret

Camilla Christensen og Maj-Britt Willumsen:

Svingfigur. Kvindelige digte 1980-90. Rosinante 1991.

fra Forord:

Næppe nogensinde før i litteraturens historie har så mange kvindelige digtere fået offentliggjort deres værker som i dag.

Gennadij Ajgi: Mark-Rusland. Lindhardt og Ringhof 1993.

fra Dag: Alene-jeg (to digt postkort) 2:

og salighed af taknemmelig betragtning

ad en dyrebar luftig sti:

en klart-hvid sommerfugls svirren

fra døvnælde hen til kamille.

Eeva Kilpi: Inden døden. Lindhardt og Ringhof 1985.

side 68:

Begyndte at falde som et blad.

skiftede mening på halvvejen,

forvandlede til en gul sommerfugl

og fløj bort.

Derek Walcott: Øvelser før eksilet. Samleren 1992.

fra Øvelser før eksilet:

hvad er denne nye lugt i luften

som engang var salt, med en duft af citrus ved daggry,

og hvorfor flygter min kat fra mig, jeg véd det er noget

jeg drømmer,

og hvorfor ligner mine børns øjne allerede horisonter,

og hvorfor ønsker alle mine digte, selv dette, blot at skjule sig?

Boghandlerens argument for den kraftige nedsættelse er, at han skal have plads til udsalget. Han har samme pladsproblemer som visse andre.

Hvad jeg spekulerer på er, hvorfor han kommer i den situation. Næppe nogen af disse tyve samlinger er kommet i helt overvældende oplag. At kunne erhverve en sådan stak for een bogs pris - skal jeg opfatte det positivt eller negativt. Denne overflod er på en eller anden måde lidt skræmmende. Men jeg er jo glad for muligheden for at kunne læse disse bøger på egne betingelser. Jeg ved jo godt at jeg kan låne dem på biblioteket. Allerød Bibliotek sørger pænt for digtene. Fra at have mixet dem med romanerne har de fået en særlig reel osv. Men det at kunne finde samlingen i egne gemmer i et nødvendigt øjeblik - der kan det offentlige bibliotek ikke konkurrere med.

Nu har jeg læst lidt i dem alle sammen og synes ikke endnu jeg har taget noget, jeg burde have ladet ligge. Burde jeg så ikke have købt dem dengang til fuld pris? Den skyldige i at disse bøger er så billige, det er mig, som nu nyder fordelene af at købe dem billigt! Det er da uhyggeligt.

I Susanne Lyngborgs digt "Universet indenfor" er der en slags forudsigelse:

Selv på indersiden

af universet

vender man hinanden ryggen

i al venskabelighed.
